

ladelse til at bruge, om jeg saa maa sige, til gensidig Underholdning. Det ærede Medlem paastaar, at de abnorme Forhold, hvorunder vi lever, tilslører dette Forhold, idet de er i Stand til at dække over enhver Brist indenfor Statsbanernes Administration. Det ærede Medlem har paa et senere Tidspunkt af sin Tale henvist til den ansete Formand for Statsbanekommissionen, Etatsraad Kier, og denne siger et Sted i en skriftlig Udtalelse, som han er fremkommen med i Anledning af Distriktsordningen: „Efter mit Skøn bør Distrikterne tildeles saa stor afgørende Myndighed, som Hensynet til det samlede Hele tilsteder. Men Krigen har paa dette som paa alle Forhold virket i Retning af Centralisation og modvirket den Decentralisation, som er tilstræbt i Organisationen for at fremme en praktisk og hurtig Forretningsgang, ved at hele den daglige Ledelse overdrages Distrikterne“. Der kan ikke være Tvivl om, at Etatsraad Kier, Formanden for Statsbanekommissionen, ikke i de abnorme Forhold ser noget, hvorunder enhver Brist ved Statsbaneadministrationen kan dække sig, men at han deri ser en virkelig Hindring for, at den Reform, som er tilstræbt, kan træde ud i Livet. Det ærede Medlem sagde, at Hovedfejlen ved det System, som er indført, er let at se, idet man har sammenblandet to Systemer: Statsbaneudvalgets Forslag og den gamle Ordning af 1903. Det er mig fuldkommen ubegribeligt, hvorledes det ærede Medlem er i Stand til at paastaa, at her har fundet en saadan Sammenblanding Sted. Det ærede Medlem maa dog vide, som alle Medlemmer af Rigsdagen ved, at den Ordning, som blev gennemført, var netop Statsbaneudvalgets Forslag og aldeles ikke nogen Sammenblanding af dette Forslag og den gamle Ordning fra 1903.

Man kan ogsaa af det ærede Medlems Udtalelser se, i hvor ringe Grad han virkelig har sat sig ind i hele Sagen, bl. a. i Statsbaneudvalgets Betænkning. Det ærede Medlem siger, at han husker, hvordan det slog ham, at Formanden, den udmærkede duelige Administrator af de fynske Privatbaner, Etatsraad Kier, ud fra sit personlige Kendskab til, hvor stort et Omraade det var muligt for en enkelt Mand at lede og administrere, resolut havde foreslaaet at dele Statsbanerne i tre lignende Omraader, hver med sin meget selvstændige Chef. Kan det nu virkelig være det ærede Medlems Mening, at hver af Statsbanedistrikterne kunde sammenlignes med de sydfynske Jernbaner eller endogsaa med alle de fynske Jernbaner i Betydning, Om-

fang, Omsætning o. s. v. Jeg tror aldeles ikke, det har været Formandens Mening at foretage en saadan Sammenligning, og heller ikke tror jeg, det har været Statsbaneudvalgets Mening med de meget selvstændige Distriktschefer at antyde, at man ønskede tre helt uafhængige Størrelser, som ikke skulde være knyttede til en Centralledelse.

Det ærede Medlem (Friis-Skotte) sagde, at det er langt lettere at kritisere end at paavise noget bedre; mig forekommer det, at det ærede Medlem har lige let ved begge Dele. Naar han skal forbedre, stille Forslag, siger han: Man skal blot stryge Sektionerne, de er ganske overflødige, og det ærede Medlem henviser til Formanden for Statsbaneudvalget, i hvis Betænkning netop Inddelingen i Sektioner tør siges at være den mest fundamentale. Jeg kan tilføje, at medens i øvrigt Statsbaneledelsen jo havde mange Indvendinger at gøre mod Statsbaneudvalgets Forslag, var man paa dette Punkt fuldkommen enig med Udvalget, og jeg kan ogsaa tilføje, at da Loven skulde gennemføres, og Spørgsmaalet var, i hvilket Omfang man skulde gennemføre Sektionsordningen, var noget af det, man med største Bestemthed krævede af mig fra Trafikledelsens Side: Inddelingen i Sektionsomraader med hver sin Trafikinspektør.

Fremdeles sagde det ærede Medlem, at man skulde lade Trafiktjenesten, Banetjenesten og Maskintjenesten ved Distrikterne bortfalde som særlig Instans og bygge dem organisk ind i Driftschefens Kontor. Jeg kan ikke se rettere, end at noget saadant er en Sprogblomst. Hvad vil det sige at bygge dem organisk ind i Driftschefens Kontor? Jeg skulde mene, at dette er Tilfældet; jeg skulde mene, at Organisationen ved Distriktsrådet netop er den, at disse tre Chefer, Chefene for Trafiktjenesten, Maskintjenesten og Banetjenesten, fungerer som Distriktschefens umiddelbare Medhjælp, og at dette maa betegnes saaledes, at de er organisk byggede ind i Distriktschefens Embede. Og saa skulde man blot afskaffe den usagkyndige Generaldirektør, som i bedste Fald kun kan blive en Topfigur, og gøre Chefen for Trafikafdelingen til Generaldirektør! Jeg minder stadig det ærede Medlem om, at han med stor Styrke henviser til Formanden for Statsbaneudvalget; jeg kan sige til ham med positiv Sikkerhed, at Formanden for Statsbaneudvalget aldeles ikke er enig med ham i denne Karakterisering af Generaldirektørens Stilling. Formanden saa-